Auca del cardenal Vidal i Barraquer (1868-1943)

Coneguem amb gran virtut el nom del nostre institut

1. A Cambrils és on nasqué
l'alt Vidal i Barraquer.
En una casa rural
on va créixer liberal.

2. Passa gust estudiant
i aprèn tot quan té davant.
Després del batxillerat
treu el títol d'advocat.

3. Sentint que Déu el cridava
de sacerdot s'ordenava.
A l'any tretze va a Solsona
on hi fa feina rodona:

4. €l museu diocesà
amb molta traça hi fundà,
on la part de prehistòria
promou amb claror notòria.

5. Pels bisbes fou nomenat
senador pel Principat.
Ni a Saragossa ni a Cadis
ni a Toledo va, no badis!

6. A Roma no s'hi instal·là
perquè no era italià;
més s'estima quedar a casa,
on hi juga bella basa.

7. A l'any mil nou-cents dinou
és el nostre bisbe nou.
De la Seu tarragonina
cardenal n'és, cosa fina!

8. Té gust d'historiador
i prefereix l'antigor.
Mou investigacions,
remou excavacions.

9. Per conservar la memòria
posa en net l'arxiu d'història,
I la gent entra a peu pla
al museu diocesà.

10. Vol que inventariïn l'art:
que no se'n perdi cap part!
I amb els intel·lectuals
hi té tractes cordials.

11. El Foment de Pietat
ja me´l té ben treballat.
Els Pomells de Joventut
els impulsa amb gran virtut.

12. Amb dolcesa i molta manya
crea els Minyons de Muntanya
per als joves catalans
que molts eren cristians.

13. Amb gran fermesa comana
l'església catalana.
President és nomenat
dels bisbes de tot l'estat.

14. Tant defensà el català
que ningú no s'hi oposà.
L'hostilitat de Rivera
no l'obliga a tirar enrere.

15. Per l'Escola del Treball
cedeix un bon abrigall.
En el temps republicà
el poder va respectar.

16. Amic d'Alcalà Zamora,
bon republicà tothora.
I com a bon català
confés és de Macià.

17. Mantingué la independència
amb tota la paciència,
i amb senzillesa d'infant
els honors va rebutjant.

18. Quan la guerra va esclatar
a Poblet es va amagar;
hoste n'és d'Eduard Toda
i a prop d'ell ja s'acomoda.

19. Amb el Govern ha parlat
i va a Roma exiliat.
Vol salvar el bisbe Borràs
i no pot, quin gran fracàs!

20. A signar la carta es nega
que el general Franco entrega.
Per això no pot tornar
al seu país català.

21. Però no renuncià
a ser de la Seu degà.
Des de l'exili encomana
que la pau creixi bledana.

22. Ajuda els tarragonins
i els preveres amb pistrincs.
Fina estimat, conegut
a la vila de Friburg.

23. Per la seva voluntat
a la Seu és enterrat.
I l'últim recorregut
és de tots molt ben sabut.

24. De Cambrils, a prop de l'ona,
el duen a Tarragona.
L'Institut porta el seu nom,
és el nostre gran prohom!

Jesús Figueras i Joan Massot, 2003

La paret de les auques - http://www.auques.cat - Jordi Fons, Joan Vilamala